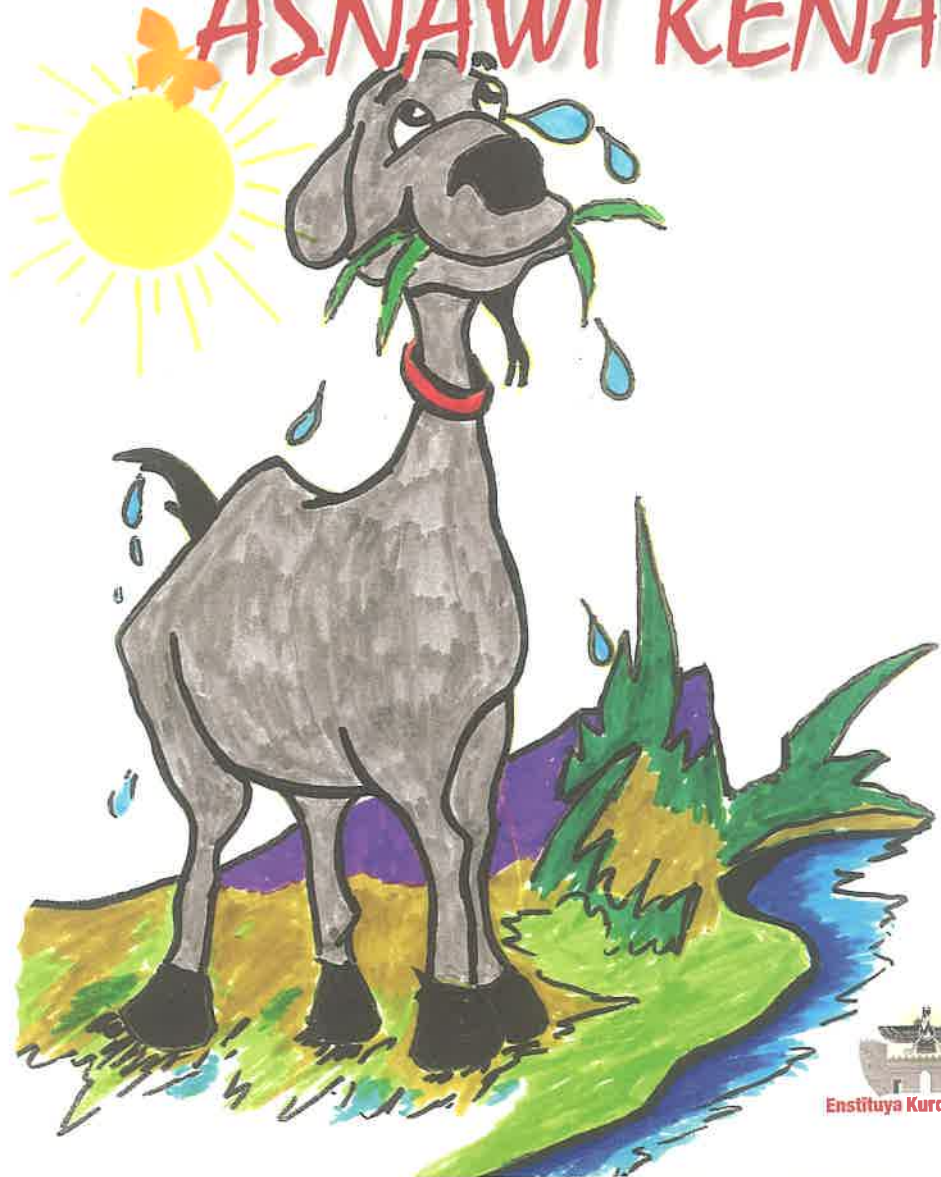

BIZA KOLE ASNAWÎ KENA

Weşanê Enstîtuya Kurdî ya Amedî: 29

Tut: 8

BIZA KOLE ASNAWÎ KENA

Mehmud NÊŞITE

Redaksîyon:

Malmîsanij

Berg û Rîpelsazî:

Bahar GAZANRÎ

Wêne: Barîş SEYITVAN

Çapa yewine

Adare 2010

Weşanxane

Berdan Matbaacılık

Davutpaşa Cd. Güven Sanayi Sitesi

C Blok No: 239 Topkapı -İstanbul

Tif: 0 (212) 613 12 11

ISBN: 978-605-60745-6-1

Bê îznê nuştox û weşanxaneyî bi tu hawayêk nêno kopîkerdiş.

Eduzza Sosyal Bilim Bilgi İletişim Merkezi Basın Yayın Reklamcılık

Eğitim Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi

Adrese : Huzurevleri Mah. 63. Sokak No: 32 Kat: 4

Kayapınar / DİYARBAKIR

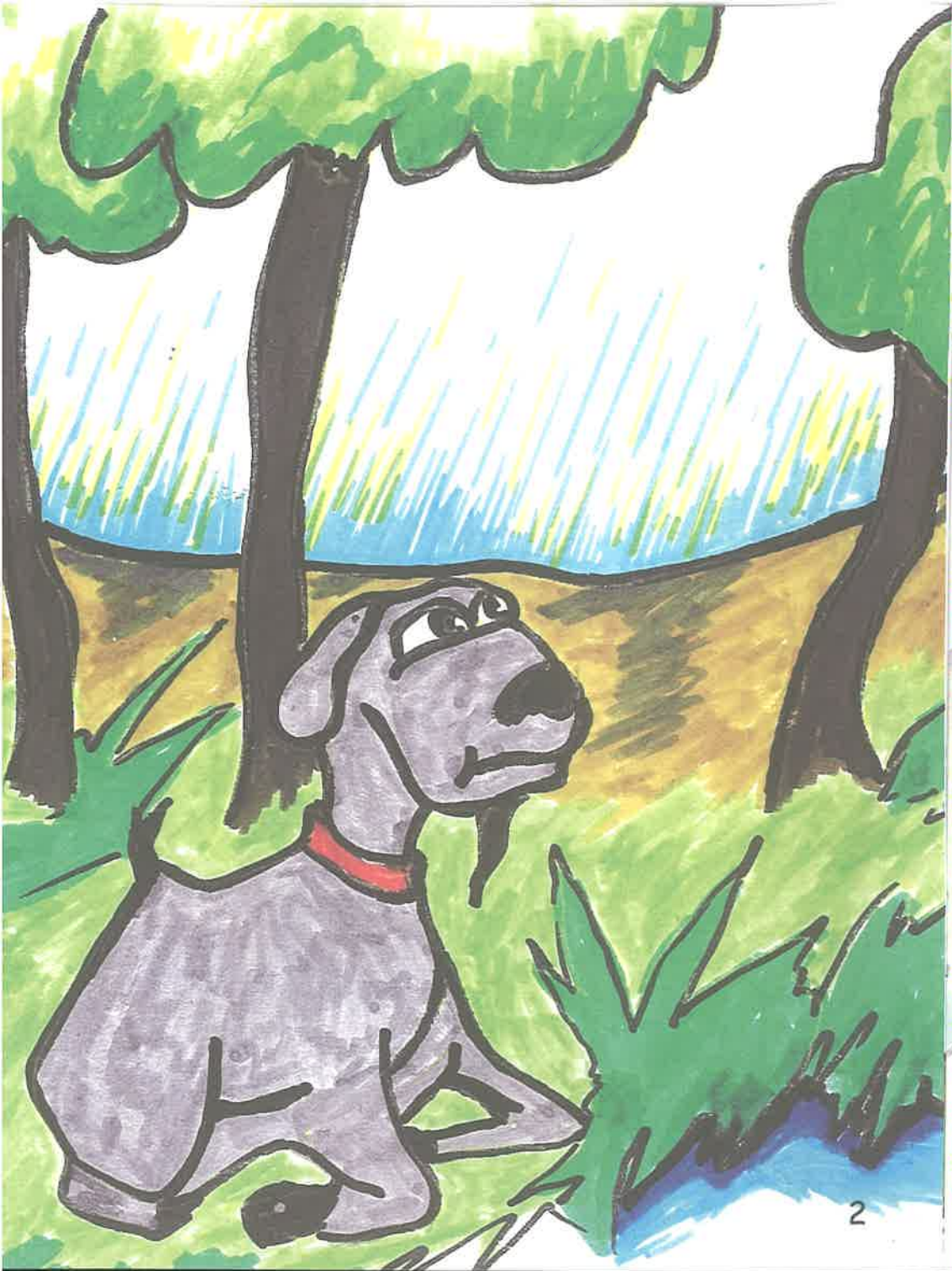
Tif/Fax: 0 (412) 237 43 16

e-mail: enstituamed@hotmail.com

Hamnan bi û dinya zaf germine bî. Bizê dewe serê sibayê na roja germine de vejîyêbî teber û hetanî qina koyî şîbîy. Biza Kole rayîr ra xo bizanê bînan ra fereznabî û yew dubreyî de tena çereyêne. Vaş huşk bi, bibi sey simerî. Kole no germ de tayê çereya, labelê vaşo huşk weş nêbi. Zerrîya aye şîye velgê mazêran yê tezeyî. Fekê xo çelpna:

-Meee! Ez nika şina game. Game de mazêrî zaf ê. Resena velgî û velgê zergûnî wena.

Verê xo da ê qîyameyî û ver bi geme da şîye. Wexto ke resay game bibî helka-helka aye. Şîye binê mazêrêk de mexel kewte. Çelp-çelp dest bi nîşorî kerd. Nîşorê vaşê huşkî zî weş nîyo. Gilêza fekê aye liganê aye ser de ameynê war. Biney arisya. Werîşte we û ro lemêka mazêre şîye.

Çimikê xo yê peyênî şanayî erd, yê verênî şanayî gilêkê qalinî û va:

-Oxx! Tamê velgê mazêran çend weş o! Biney bîyo qert la reyna zî ê vaşê huşkî ra weşêr o.

Velgê çend leman ruçikna û va:

-Êdî bes o, ez velgê nê leman heme nêruçiknî. Ez şêra lemêka bîne.

Biney wever şîye û çim aye gina lemêna. Şîye erzîya a leme:

-Meee! Velgê na leme çend teze yo!

Bi lezkanî biney velgê a leme zî ruçikna. Êdî bibî mirde. Reyna şîye veresîya mazêrêk de xo derg kerd. Êdî hele zî bibî û zerqê çirisîyayeyî mîyanê velgê mazêran ra, fik ameynê ro aye ser.

Germî zor dabi aye. Waşt ke ver bi çemî şêro û tayê awe bişimo. Hema hêz nêdabi xo, mîyanê gilê a mazêre ra Mîlçika Beleke veng aye da:

-Wîç-wîmîç, wîç-wîmîç!

Kole sereyê xo na hewa û ro aye fetilîyaye va:

-Ti vana se Mîlçika Beleke?

Mîlçike yew awir da aye, dest bi lomeyan kerd:

-Erê to qey reyna velgê ê leman ruçikna! No bi çend rey ti soz dana ma û sozê xo ca nêana?

-Wîmî! Bi ê Quranê ke to wendo, mi reyna kerdo xo vîr ra. Ez se kerî, willayî, bîllayî ez kena nêkena mi vîr ra şino. Na rey ez sozê verênan dana to ke ez êdî xo vîr ra nêkena.

-Ma vînî, eke ti na rey zî xo vîr ra kera ma do (ko) to ceza kerê. De na rey vaje, ti werişta xo ser û ti winî xingilnaye se ra şina?

Kole mat mende, bi ê çimanê xo yê zeytunîyan ewnîyay aye ra û bê zerrîya xo va:

-E laaa, xora ez zana ke germ bo, fîje bo, xemê to nîyo! Ti key biwaza ti şina serê koyanê berzan ser, uca awa serdine şimena û xo germî ra pa-wena. La ez sey to nîya. Ez werişta mi va ez ro çem şêrî, fîkê xo honik kerî.

Nê vatişan ra pey xatir mîlçike ra waşt û hêdî-hêdî ê seracêrî ro kerd war.

Gama ke resa çem, ewnîya ke tutê dewe hê kenarê çemî de kewenê awe. Dîyarê înan de yew dare estbî. Şîye binê a dare de rokwete û temaşeyê înan kerd. Mat mendibî, ewnîyêne tutan ra. Kelegerma hamnanî de awekewtiş weş bi.

Nişka ve ra yew hargûşe mîyanê kerran ra vejîya û va:

-Piff! Xeyr o, ti wina matmenda ewnîyêna tutan ra?

Vengê hargûşe ra tay ciniqîyay, hetê vengî ra fetilîyay û va:

-Çelp-çelp. Hargûşa tersoneke, ti ça ra vejîyaya?

-Mi ra mevaje hargûşa tersoneke. Ez êdî tersoneke nîya. De vaje, Kola rikine, ti fîya de se kena?

Kole bi xo bawer û bi fekwêşî va:

-Erê de bê xo rê biewnî nê tutan ra. Çend weş asnawî kenê. No germ de asnawî zaf weş a. Ez wazena bikewî awe û biney asnawî bikerî.

Hargûşe weriştê her di linganê peyênan ser, sereyê xo têşana û va:

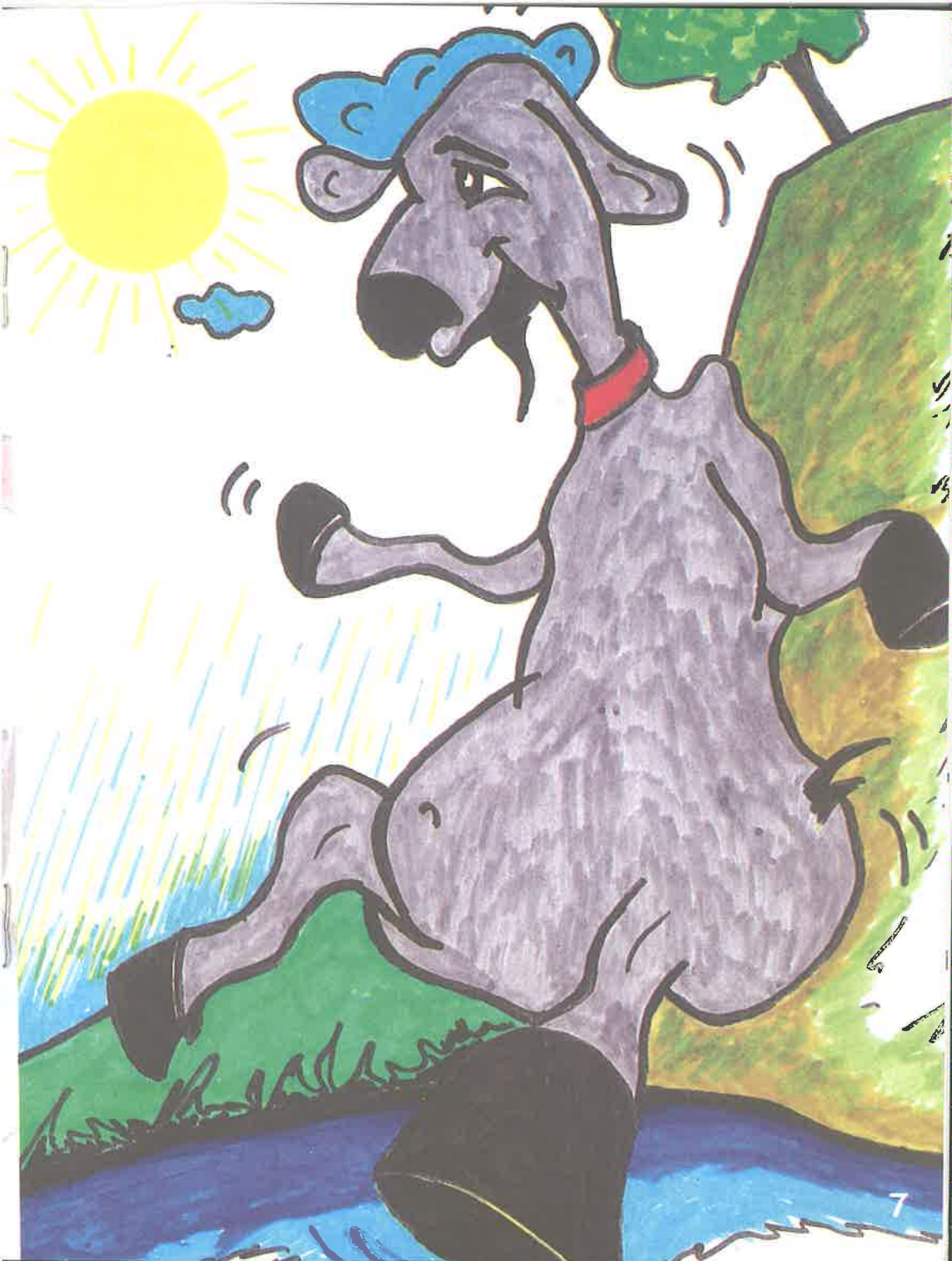
-Rasta zaf germ o. To ereq zî dayo û no germ de awekewtiş weş o la no gure gureyê ma nîyo. Ti ça (kofî), asnawîkerdiş ça!

-Ney, mi qerarê xo dayo, ez ewro kewena çem û asnawî kena. Ez rewna fîya de mexel kewta û mi mirda xo temaşeyê nê tutan kerd, mi dî ke ê senî asnawî kenê. Ez hol musaya.

Tutanê dewe yew kerreyê berzî ser ra xo eştêne gola çemî û asnawî kerdêne. Qederêk ra, tutan kincê xo dê xo ra û rayîr kewî şîy.

Kole weriştê we û va:

-Tutê dewe şîyê, na rey dora min a!

"Meee!" va û şîye ê kerreyê berzî ser o vinderte. Xo ra cêr ewnîyay. Xoeştîşê tutan ard vîrê xo, va:

-Xoeştîş asan o. Ez eşkena xo fîya ra bierzî û sey tutan asnawî bikerî.

Hargûşe goşdarî kerdêne. Va:

-Ez bala xo dana to, rasta zî nîyetê to esto ke ti xo nê çirî ra bierzê war. Ti gêj bîya yan ti xergelê xo bi mi kena?

-Ney. Ez ne gêj a ne zî ez papizê xo bi to kena. Germ o. Mi ereq dayo, ez wazena asnawî bikerî ke xo honik kerî. Eke nêkewto to sere, ti do nika bivînê ez senî asnawî kena. Ê tutan xo serî ser eştêne, ez zî wazena xo serî ser bierzî la qoçê mi çin î. Gelo eke ez xo bi serî ser bierzî çîyêk bi sereyê mi beno yan ney?

Seba ke hargûşe êdî bawer kerd ke Kole xo ê tîrî ra erzena, waşt aye rê ardim bikero. Werîşte her di linganê xo yê peyênan ser û va:

-To hende temaşeyê tutan kerd la reyna zî ti nêmusaya. To nêdî ke polê înan vernîya sereyê înan de bîy? Ganî ti zî her di linganê xo yê vernîyan, vernîya sereyê xo şanê ke çîyêk bi sereyê to nêbo.

-Rasta zî wina bî. Ez zî wina bikerî, va û şîye ê kerreyê berzî ser, xo ra cêr gole ra ewnîya. Keyfê aye gole rê ame. Leweyê kerreyî ser o werîşte her di linganê peyênan ser. Her di lingê xo yê vernî çend rey berdî-ardî û gurm xo sereyî ser eşt. Va şeelp ginayî awa gole ro. Awa gole şîye-amîye, bilqî ginayî piro. Pêlî werîştê we û şîy ginay kerreyanê kenarê gole ro. Bize binê awe de vîndî bîye. Qederêk ra pey vejîya awe ser.

Senî ke vejîya, çend rey pişka. Awe zinc û fekê aye ra şîbî. Pişkayîşê aye ke ravêrt va:

-Meee! Meee!

Sereyê aye tena awe ser o asêne. Her di lingê xo yê vernî, şelp û çelp dêne awe ro.

Hargûşe bi meraq ewnîyênê aye ra. Werîşte her di linganê peyênan ser û va:

-Senîn a? Asnawî senîn a?

-Oxx! Asnawî weş a, zaf weş a!

Mîyanê gole de hebê vinderte. Ewnîyay ke şina binê awe. Xo bi xo va:

-Rey-rey tufî mîyanê awe de vindertêne. Qey ez nêşkena linganê xo ser o vinderî?

Waşt ke linganê xo ser o vindero. Xo verada bin. Ewnîyay ke ney, şina binê awe. Hema lingê xo yê peyênî fîkê têşanayî û reyna vejîyay awe ser. Semedo ke nêşo binê awe hema çar lingê xo leqnayî. Senî ke wina kerd awe ser o mende. O wext fehm kerde eke a zî linganê xo bero-bîyaro awe ser o manena.

Sereyê xo awe ser o verda û bi linganê xo yê vernîyan awe ro xo kaş kerde. Her di lingê xo yê peyênî zî awe de berdê-ardê.

-Mee! Ez awe ser o vindene, va.

Fetilîya hargûşe ser. Hargûşe huyayayîş ra pişfî ser o kewtibî. Senî ke a wina pişfî ser o dîye, na rey Kole huyaye û va:

-Tersoneka goşmertale, qey bîyo fîqa-fîqa to, ti huyena?

Hargûşe xo rast kerd û bi huyayîş hetê aye ra ewnîyay. Dî ke a ha mîyanê gole de, cayê xo de sey derguşe şina-yena, şina-yena.

Senî ke a wina dîye, cayê xo de bîye sey kerra mende. Va:

-Erê qey gole xorîn nîya, ti nêşina bin?

Biza Kole bi keyf asnawî kerdêne û bi no keyf zî cewabê aye da, va:

-Xorîn a la ez asnawî kena, coka ez nêşina binê awe. Oxx, çi weş o!

Hargûşe cay xo de qîrray va:

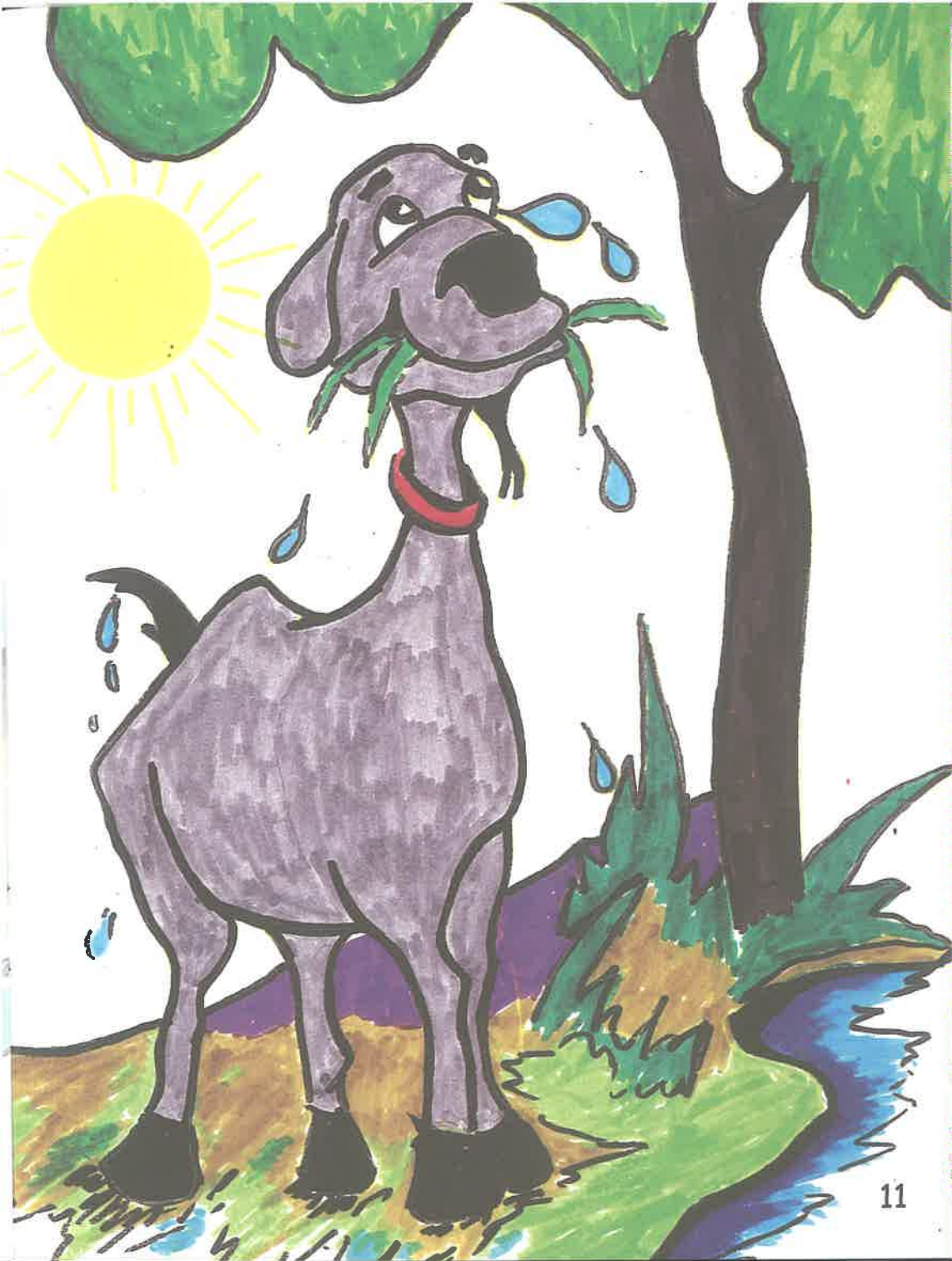
-Eke xorîn a, de şo bin ke ez bizanî ti rast vana.

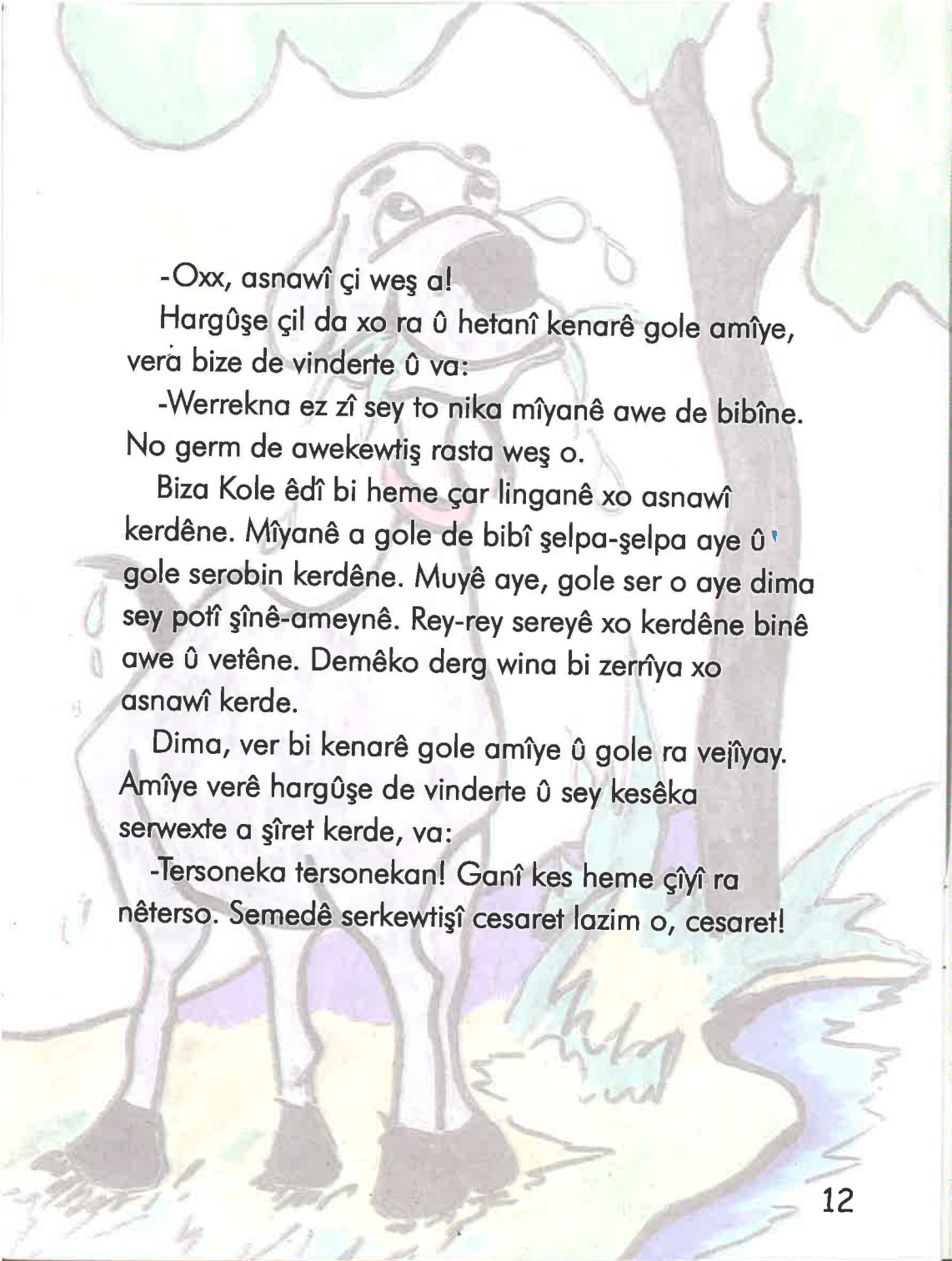
Biza Kole binê çiman ra ewnîyay aye ra û her çar lingê xo vîndernayî. Senî ke lingê xo vîndernayî ca de şîye binê awe û bîye vîndî.

Hargûşe vîndîbîyayîşê aye rê mat mende û xo bi xo va:

-To dî mi se kerd! Rîyê mi ra beno ke bifetisîyo. Eke bifetisîyo ez do çi wele xo ser ro kerî!

Hargûşe wina xemgîn û matmenda ewnîyay gole ra la dî ke bilqat kewtê awe ser, nişka ve ra sereyê Kole vejîyê û reyna hetanî milê aye awe ser o eysa. Senî ke sereyê xo vet, fekê xo ra qasê uskurayêk awe ro xo vernî tuf kerde û va:

-Oxx, asnawî çî weş a!

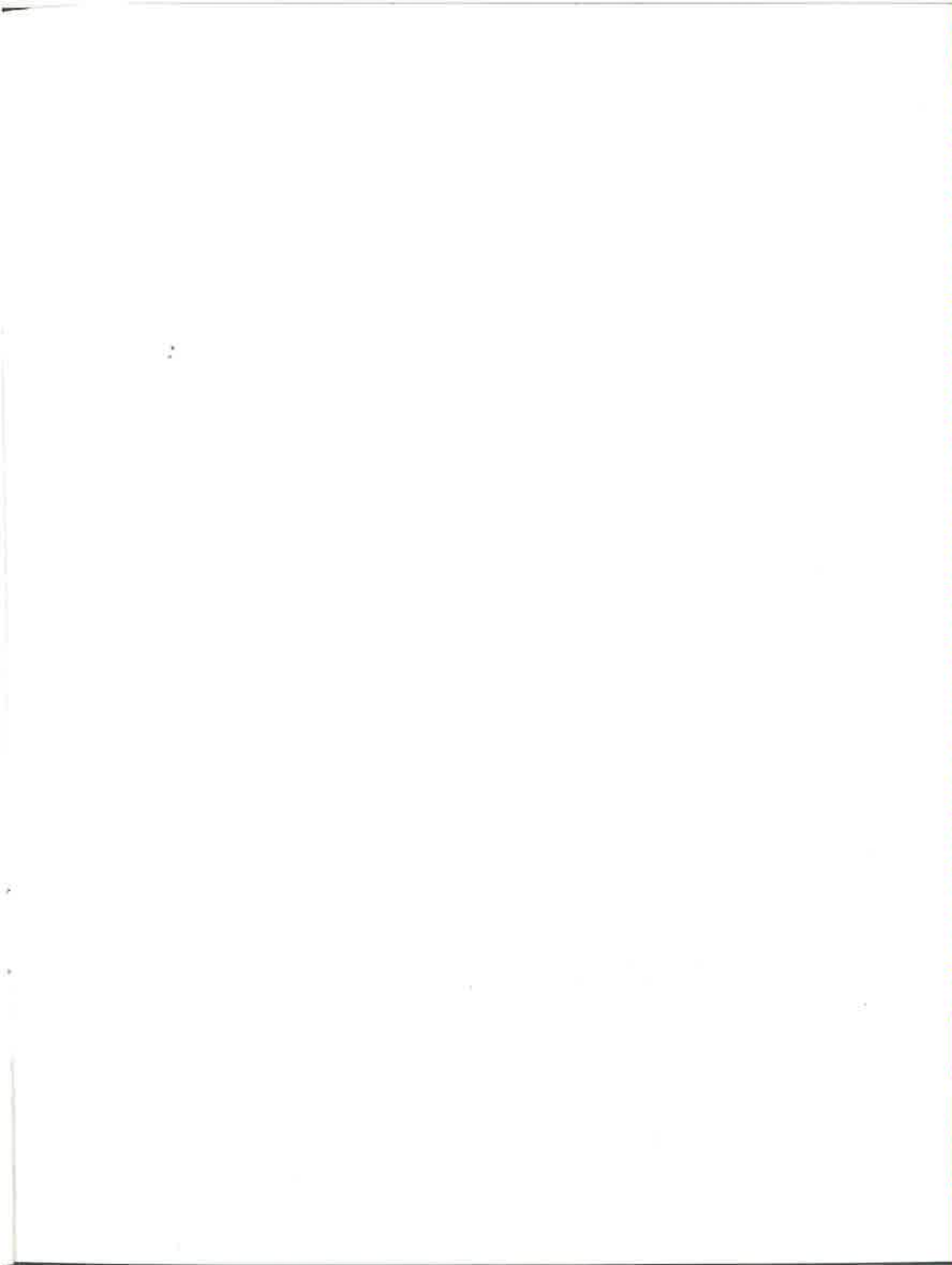
Hargûşe çil da xo ra û hetanî kenarê gole amîye, verà bize de vinderte û va:

-Werrekna ez zî sey to nika mîyanê awe de bibîne. No germ de awekewtiş rasta weş o.

Biza Kole êdî bi heme çar linganê xo asnawî kerdêne. Mîyanê a gole de bibî şelpa-şelpa aye û gole serobin kerdêne. Muyê aye, gole ser o aye dima sey potî şînê-ameynê. Rey-rey sereyê xo kerdêne binê awe û vetêne. Demêko derg wina bi zerrîya xo asnawî kerde.

Dima, ver bi kenarê gole amîye û gole ra vejîyay. Amîye verê hargûşe de vinderte û sey kesêka serwexte a şîret kerde, va:

-Tersoneka tersonekan! Ganî kes heme çîyî ra nêterso. Semedê serkewtişî cesaret lazim o, cesaret!

WEŞANÊN ENSTÎTUYA KURDÎ YA AMEDÊ

